

LIBE-delegationens besøg i Kongelunden, 11 april 2008

Europaparlamentets delegation er netop taget af sted fra asylcentret Kongelunden, og det giver anledning til en opsummering i fortsættelse af den meget dækkende rapport, som *Amila Jašarević* skrev efter delegationens møde med de danske NGO'er i går.

I Kongelunden stod Bedsteforældre for asyl opstillet ved delegationens ankomst, mens de sang "Der er altid et sted på jorden". Kongelunden var shinet op med blomsterkummer, maling, pudsede vinduer og nyopsatte gardiner. Og gæsterne blev vist rundt på nogle udvalgte steder, herunder det nyistandsatte kvindecenter, der (midlertidigt?) afløser center Fasan.

Tilbage i hovedfoyeren var der spontant møde med nogle asylsøgere, der fortalte om deres liv i uvished i 6, 8 eller 10 år. Manden fra Libanon: "Hvis jeg havde fået en fængselsdom på fx. 5 år, så vidste jeg hvornår det ville ende, og hvor jeg skulle hen bagefter. Her ved jeg ingen af delene, og vi bliver alle mere og mere syge." Eller kvinden fra Iran: "Efter seks år med afslag uden mulighed for at vende tilbage til Iran er jeg meget bekymret for mine børn, der ikke går i normalt skolesystem, og vi må ikke arbejde." Under det efterfølgende møde med Røde Kors og deltagelse af bl.a. asylchef Jørgen Chemnitz og sundhedschef Ebbe Munk Andersen spurgte Søren Søndergaard (Enhedslisten) om Røde Kors havde mulighed for under den nuværende lovgivning at gøre mere. Ebbe Munk Andersen svarede, at det var meget svært at behandle folk, som blev mere og mere syge af selve deres situation, det var som at sætte et lille plaster på et meget stort sår. Delegationslederen Panayiotis Demetriou spurgte, hvad Jørgen Chemnitz ville gøre, hvis han havde haft magt til at ændre asylreglerne i Danmark, og Chemnitz svarede, at Røde Kors faktisk flere gange havde påpeget, at de lange ventetider i passivitet, uden ret til arbejde, gjorde folk syge.

Delegationslederen udtrykte efter mødet, at Røde Kors formentlig gjorde deres bedste, men at dansk asyllovgivning og -praksis burde indeholde mere humanitet og mere fleksibilitet..

Delegationen vil afgive rapport til oktober efter endnu et par besøg i europæiske asylcentre. Vi, som har inviteret dem, kan kun håbe og arbejde på, at det bidrager til den demokratiske debat om de helt uanstændige forhold, der blev oprullet under NGO-mødet torsdag aften: En restriktiv asylbedømmelse i et mangelfuldt asylsystem uden domstolsprøvelse. Og at de mange, der får afslag på asyl uden mulighed for tvangsmæssig hjemsendelse på grund af manglende hjemsendesaftaler ikke opnår en anden form for midlertidig opholdstilladelse således som UNHCR anbefaler, og derfor ikke får mulighed for arbejde, skolegang til børnene, uddannelse og - væsentligst for de splittede familier - familiesammenføring. Det giver folk, der er flygtet for at opnå frihed, tryghed og sikkerhed det stik modsatte: frustrationer, usikkerhed, tvangsforanstaltninger og sygdom. Det medfører systematisk nedbrydning af mennesker, så de bliver ude af stand til at udnytte deres potentiale, hverken i ventetiden her eller siden hen i deres hjemland.